

Izhaja vsak torek in petek
za časa vojne.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo
uredništvu lista »Mir« v Celovec,
Pavličeva ulica štev. 7.

Osební pogovor od 10. do 11. ure
dopold. in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani
lista pišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Glasiló koroških Slovencev.

Velja za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod na-
pisom: Upravištvu lista »Mir« v
Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se
plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste vsakokrat.

Dopisom je treba za odgovor pri-
ložiti poštno znamko.

Leto XXXIII.

Celovec, 15. septembra 1914.

Št. 40.

Poročila iz vojne.

NOVA VELIKA BITKA V GALICIJI.

Berolin, 10. septembra. (Kor. urad.) Povodom vesti o novi bitki pri Lvovu, piše »Berliner Tagblatt«: Avstrijski armadi bi napravili veliko krivico, če bi takrat, ko je došla vest o prostovoljni izpraznitvi Lvova, dvomili o energiji vodstva našega zaveznika. Novi avstrijski napad upravičuje upanje, da bo s tem nadaljnim prodiranjem avstrijske armade, želja po zmagi triumfirala. »Vossische Zeitung« pravi: Vsled dose-
danjega zelo spretnega armadnega vodstva in velike hrabrosti in odpornosti avstrijskih čet, se zamore računati s tem, da se bo bitka končala s popolnim uspehom avstrijskega orožja.

Dunaj, 10. septembra. (Kor. urad.) Iz vojne-
ga časnikarskega stana se poroča: Med današnjim bojem je bil vrhovni armadni poveljnik nadvojvoda Friderik s svojim šefom generalnega štaba, generalom pehote baronom Conradom in pa s prestolonaslednikom, nadvojvodom Karlom Franom Josipom na bojnem polju.

× × ×

ODLIKOVANI NAŠI VOJSKOVODJE.

Dunaj, 10. septembra. (Koresp. urad.) Njegovo c. kr. apostolsko Veličanstvo je blagovolilo najmilostneje podeliti:

Generalu infanterije Moricu vit. Aufenbergu in generalu kavalerije Danklu, ki sta zmagala z junaškimi četami pri Komarovu in Krasniku, veliki križec Leopoldovega reda z vojno dekoracijo; dalje generalmajorju Herniku Pongraczu v priznanje junaškega nastopa v boju proti Črni gori vi-
težki križec Leopoldovega reda z vojno dekoracijo, brez takse.

× × ×

RUSKI UJETNIKI.

Budimpešta, 10. septembra. (Kor. urad.) Ogrski brzojavni korespondenčni urad poroča: Tekom včerajšnjega in današnjega dne je bilo pripeljanih v Kenyermezoer nad 6000 ruskih ujetnikov.

× × ×

SRBI VPADLI V SREM.

Dunaj, 11. septembra. (Kor. urad.) Iz poročil z južnega bojišča se spozna, da so deli srbske armade, medtem ko smo mi šli preko Drine, udrli v Srem, kjer se je uvel naš odpor.

Iz te brzojavke izvemo nekaj novega: O prehodu naših čet preko Drine se doslej uradno še ni poročalo. Akcija timoške divizije, ki je vpadla pri Mitrovici v Slavonijo, ni bila osamljena in je bila le del večje srbske akcije. Tako je razumeti uradno brzojavko, da so na prostoru med Mitrovico in Zemunom srbske čete vdrle v slavonski Srem. Prepričani smo, da bodo tudi na teh točkah avstrijske čete srbski predrznosti napravile tak konec, kot so ga napravile pri Mitrovici.

Boji pri Rači.

Tisti čas, ko je bil boj med Mitrovico in Hrtkovci, je prekoračil Savo del srbske vojske pri Rači. Ali tudi tukaj so bile naše čete pripravljene in sovražnik je naletel na silen odpor. Po kratkem boju se je posrečilo premagati sovražnikove čete. Srbi so bili pobiti, ranjeni ali pa vjeti.

Rača se nahaja blizu izliva Drine v Savo.

Vroč boj pri Kupinovem.

Ravno tako je poskušal en oddelek timoške divizije prekoračiti Savo, ali je bil odbit in pogan v beg. Do večjega boja je zopet prišlo pri Kupinovem. Sovražnik je poslal svoje čete iz Skele v Srbiji čez Savo v Kupinovo.

Ker pa Srbi niso naleteli na odpor, so mislili, da ni tamkaj naših čet in so šli proti Šidu. Njihovo prodiranje ni dolgo časa trajalo, ker so se približali našim pozicijam. Naenkrat so bili od vseh strani obsuti od to-
če krogel. Srbi so se samo malo časa upirali. Kakor se poroča, je padlo v tem boju nad 3000 Srbov.

Bitka pri Grabovcu.

Med tem, ko so srbske čete, ki so dne 7. t. m. prekoračile Savo pri Mitrovici, Rači, Klenku in Kupinovu, bile deloma uničene, deloma vjete, so prekoračili Srbi 8. t. m. Savo pri Grabovcu v bližini Klenka.

Osješka »Drau« poroča o tem vpadu v posebni uradno cenzurirani izdaji sledeče:

Ruma, 9. septembra. Srbske čete, močne eno divizijo, so včeraj okoli poldne prekoračile Savo pri Grabovcu in prodrle na naše ozemlje. Naše čete so bile takoj na dotičnem kraju in so pričele boj. Bitka med Grabovcem in Hrtkovci traja dalje. Pomoč je prišla iz Petrovardina in je brez dvoma, da bo sovražnik popolnoma uničen.

O včerajšnji bitki se ve, da je bila krvava. Srbi so imeli grozne izgube. Na naši strani imamo neznatne izgube.

Prihod vjetnikov.

Vjeti srbski vojakí so bili po železnici poslani v Rumo, odkoder so potem odšli peš v Petrovardin.

Vzorno obnašanje hrvatskega prebivalstva. Srbska akcija brezpomembna.

Zagreb. Listi komentirajo oglas deželne vlade o uničenju srbske timoške divizije pri vpadu v hrvatsko ozemlje in naglašujejo veliko važnost tega udara proti obrambni moči srbske vojske, ki je bila občutno zadeta vsled izgube najboljše divizije. Ako bo ta novica prišla v notranjost Srbije, je brez dvoma, da bo napravila na prebivalce najglobokejši vtis. Listi poudarjajo vzorno požrtvovalno obnašanje hrvatskega prebivalstva, ki je bilo prizadeto vsled vpada v Slavonijo.

Budimpešta. Pred nekaj dnevi pričeti boji na naši južni meji se nadaljujejo. Poedine srbske čete so na večjih krajih prekoračile mejo. Ta okolnost je povzročila naravno med našim prebivalstvom nekaj nemir. Razlagati se mora, da nima cela srbska akcija nobenega pomena. Za vznemirjenje ni nobenega povoda.

Še nekaj o bojih pri Mitrovici.

Boj se je pričel ob 1. uri ponoči od 5. do 6. t. m. Srbi so namreč prekoračili Savo na treh mostovih. Naši so v začetku samo streljali, šele okoli desete ure popoldne so se pričeli resni boji. Srbi so bili začetkoma močnejši od naših, vendar so naši Srbe za-
drževali do štirih popoldne, dokler ni prišla pomoč. Zvečer se je bitka končala s popolnim porazom. 250 četašev, ki so bili deloma pobiti, deloma vjeti. Naši so zaplenili tudi več topov in strojnih pušk. Brigadni poveljnik general Ristič je baje vjet. Vjete so tudi sovražnikove godbe.

Zagreb. Po najnovejših službenih vesteh je pri Mitrovici bilo vjetih 4868 srbskih vojakov in 62 srbskih častnikov. En del srbskih vjetnikov so pripeljali v Zagreb. Iz bojev pri Mitrovici in Rači so predvčerajšnjim in danes pripeljali v Zagreb 828 ranjencev.

Donava nosi mrliče.

Sofija, 12. septembra. Iz Vidina in iz drugih bulgarskih podonavskih mest se poroča, da prinaša Donava vsak dan trupla srbskih vojakov, ki so najbrž ob bojih na Savi utonili.

SRBSKA KATASTROFA V SREMU.

9000 Srbov ujetih pri Kupinovu in Progarju.

Osješka »Slav. Presse« prinaša v posebni izdaji naslednjo cenzurirano vest iz Budimpešte: Naše čete so v kotu Kupinovo-Progar zopet ujele 9000 Srbov in zaplenile ogromno vojnega materiala.

Iz tega izhaja, da je naša vojska izvojevala v Sremu novo zmago, ki še prekaša zmage pri Rači, Mitrovici, Klenku in Jarku.

Ista poročila imajo tudi cenzurirani zagrebški listi.

Srbski general Stjepanović je po poročilih hrvaških listov v bojih pri Mitrovici padel.

× × ×

NAPREDOVANJE NAŠIH ČET V ČRNI-GORI.

Budimpešta. »Az Est« priobčuje naslednje cenzurirano poročilo iz Črnegore: 29. avgusta opoldne je dobil en naš gorski oddelek povelje, da prodira v smeri Korito-Kobila-Glava-Meka-Gruda in sovražnika, ki se je ustanovil v bližini Korita, vrže nazaj. Bil je lep, topel dan, ko je naš oddelek krenil na pot. Toda že popoldne je začelo močno deževati, kar nas pa ni oviralo v prodiranju. Komaj smo se proti večeru pokazali pod Koritom, že je sovražnik otvoril ogenj na nas. Bile so redne črnogorske čete pod poveljstvom ruskega častnika. Bilo je krog 2000 mož s 4 lahkimi topovi. Črnogorci so se hrabro borili, a naši so kakor besni napadali. Končno so se Črnogorci poznno ponoči umaknili. Zjutraj se je boj nenadoma zopet pričel. Črnogorci so otvorili ogenj s šrapneli, mi smo jim odgovorili s topovi. Boj je bil ljut. Tako so spopadi trajali že pet dni, ko smo končno dospeli do Suhe Gradine. To je 800 m visoka gora z malimi utrdbami. Štiri naše stotnije so začele juriš na goro. Bitka je trajala več ur, končno je Suha Gradina, ki leži 17 km daleč v Črnigori, bila naša. V teh bojih smo imeli vsega 107 ranjencev in 18 mrtvih. Ujeli smo 30 Črnogorcev in zaplenili 2 topa.

× × ×

S FRANCOSKO-NEMŠKEGA BOJIŠČA.

Boji ob reki Marne.

Berolin, 10. septembra. (Kor. urad.) Veliki glavni stan poroča z dne 10. t. m.: Vzhodno od Pariza so bile na zasledovanju ob Marni in preko Marne prodirajoče nemške čete med Meauxom in Monmirailom napadene od sovražnika, ki je bil v premoči. Nemške čete so v težkih, dvadnevni bojih zadrževale sovražnika in celo napredovale. Ko je došla vest, da se bližajo nove močne sovražne kolone, se je krilo umaknilo. Sovražnik ni zasledoval nemških čet na nobenem mestu. Kot vojni plen teh bojev je bilo naznanjeno dosedaj 50 topov in par tisoč ujetnikov.

Zapadno od Verduna boreče se čete se nahajajo v neprestanih bojih.

V Lotaringiji in v Vogezih je položaj nespremenjen.

× × ×

BOJ ZA ANTWERPEN.

Kopenhagen, 9. septemb. (Kor. ur.) **Kakor poročajo iz Antwerpna, nameravajo Belgijci preplaviti južno od Antwerpna ležečo deželo v izmeri 70 štirjaških milj. Voda bi stala ponekod več čevljev globoko, drugod bi bila zopet zelo plitva. S tem hočejo Belgijci preprečiti, da bi se mogli Nemci bližati mestu.**

× × ×

KAKO PRODIRA NEMŠKA ARMADA.

Nemški listi priobčujejo od nemške vojaške cenzure pripuščena in tudi od dunajskih uradov odobrena situacija poročila o položaju nemške armade. Iz teh poročil je posneti naslednje:

I. nemška armada (generaloberst Kluck), ki tvori skrajno desno krilo nemške zapadne vojske je prodrla preko Cambresa (južno zapadno od Cambrai) ter je po najnovejših uradnih vesteh že zasedla (neutrjeno) mesto Amiens. Postop te armade je bil nepričakovano nagel; proti njej so stale deloma manjvredne francoske čete, katerih odpor je bil skoraj premagan.

II. nemška armada generalobersta Bülowa koraka po zmagi pri St. Quentinu proti jugu ter bo skoraj dosegla od vzhoda proti zahodu tekočo želez. progo, ki spaja Amiens z la Fère ob reki Oise. Paralelno z Bülowimi četami se pomika proti jugu III. armada generala Hausena, ki je po krvavih bojih pri Rethelu potisnila Francoze preko reke Aisne ter dosegla Reims.

IV. armada vojvode Württenberškega je bila, kakor znano, južnovzhodno od Mezières prekoračila reko Meuse (Maas). Francozi so jo v novem ofenzivnem sunku potisnili nazaj na belgijsko ozemlje, toda pred par dnevi se je vojvodi Württenberškemu posrečilo reko Maas zopet prekoračiti.

V. armada je pod poveljstvom nemškega prestolonaslednika svoje ofenzivno prodiranje iz strateških ozirov ustavila ter stoji med trdnjavama Longwy in Montmedy, kateri se nahajata v njenih rokah. Prestolonaslednikova armada ima važno nalogo vzdržati za vsako ceno zvezo med desnim in levim nemškim krilom.

VI. armada pod vodstvom bavarskega prestolonaslednika in VII. armada generala Heeringena se nahajata v neprestanih bojih s francoskimi zbori, ki se opirajo na trdnjavsko črto Verdun—Toul—Epinal—Belfort ter poskušajo očitno z novo ofenzivo paralizirati. Poučeni nemški krogi dvomijo, da bi se ta najnovejši načrt francoskega generalnega štaba le količkaj obnesel. Vojni korespondenti berlinskih listov sodijo po informacijah, ki jih so jim dali merodajni vojaški krogi na razpolago, da se vodstvo nemških armad sistematično pripravlja zagrabiti francoske sile v najkrajšem času v boku ter jih tako uničevalno udariti in sicer še prej, preden prične naskok na Pariz. Položaj nemških postojank na severozapadu nam faktično kaže, da je ta ideja deloma že popolnoma izvedena in čim se posreči nemškemu levemu krilu potisniti francosko desno krilo iz zgorej označene trdnjavske črte, potem se bo francoska vojska nahajala v kleščah, katerih pritisk jo mora naravnost razdrobiti. V istem trenutku pa postanejo znatne nemške sile proste za odhod na vzhodno nemško mejo.

Nemški vojaški strokovnjaki pripisujejo dogodkom v vzhodni Prusiji skoraj večji pomen, kakor sijajnim rezultatom na zapadu. Poraz ruske armade pri Losnovi Gori (Tannenberg) je imel celo vrsto važnih in dalekosežnih posledic; ruska ofenziva proti Kralovcu (Königsberg) je ustavljena, velika ruska armada, ki stoji ob Vjetnemu oslabiljena in deloma deformirana, in končno omogočena nova nemška ofenziva iz smeri od Kališa proti Varšavi v čim najožji kooperativi z avstrijskim levim krilom, ki je med tem s tako velikim uspehom predrlo postojanke na ruskem desnem krilu. Nemški vojaški krogi so mnenja, da je ruska armada navzlic navideznim ruskim uspehom v Galiciji ali celo morda ravno radi njih še vedno v nevarnosti, da se jo obkoli.

Ker je tudi že padla francoska trdnjava Maubeuge (izgovori Mobéž), je odpravljena najtrdnješa ovira za nemoten pohod nemške severne armade proti Parizu: železniške proge, ki vodijo preko Liègea (Lütticha) in Namurja proti Parizu so sedaj proste in zlasti veliki nemški oblegovalni topovi bodo izpred belgijskih trdnjav skoraj pred Parizom, kateremu se nevzdržno bližajo I., II. in III. nemška armada, katerih kavalerijske predstraže so med tem ponekod celo že prekoračile reko Seino, torej Pariz deloma že obšle. Pariška obrambna armada se je po zatrdilih nemških listov že umaknila za zunanjo utrdbeno črto.

× × ×

EN RUSKI ZBOR POTOLČEN.

Berolin, 12. septembra. (Kor. urad.) Generalni stan naznanja, **da je bil v Vzhodni Prusiji 22. ruski zbor s Finskega, ki je hotel čez Lyck poseči v bitko, v Vzhodni Prusiji potolčen.**

× × ×

RAZSTRELJENI BELGRAD.

(Iz graških listov.)

Milan, 12. septembra. Na srbsko bojišče odposlani vojni poročevalec »Corriere della Sera« brzojavlja iz Niša, da se je dne 10. t. m. iz Belgrada vrnil nazaj v Niš. Na celi progi iz Belgrada do Niša mrgoli beguncev iz Belgrada, ker se še ne upajo vrniti, ker se boje, da avstro-ogrski topovi kmalu obnovijo obstreljevanje Belgrada. Belgrad je vsled obstreljevanja popolnoma opustošeno in zapuščeno mesto. Zaprte so vse trgovine, kavarne in gostilne, izvzemši lokalov ob mestni meji, kamor je padlo le malo avstrijskih granat.

× × ×

ALBANSKA VSTAJA V NOVI SRBIJI.

Carigrad, 13. sept. »Le Jeune Turc« poroča iz Sofije: Albanci na celi črti prodirajo proti Srbiji. **V okolici Debre so ujele Albanci en bataljon redne srbske armade in so Srbom en top in veliko vojnega materiala zarubili. V skadrski okolici so zasedli Malisori več važnih točk. 3000 Albancev, ki jim poveljuje Iza Boljetinac in bej Priština, prodira hitro proti Kosovu. Srbske posadke se ne morejo Albancem upirati in se povsod umikajo.**

× × ×

FRANCOZI V ČRNIGORI.

Kodanj, 12. septembra. Iz Rima se poroča, da izkrcavajo Francozi v Baru topove, da bodo podpirali črnogorsko obstreljevanje Kotora. Po nekem drugem poročilu se odpošlje francoski skadrski oddelek na Lovčen.

× × ×

BOJI Z BULGARSKIMI REVOLUCIONARCI V JUŽNI SRBIJI.

Osjek, 12. septembra. Tukajšnji listi poročajo, da vladajo v Srbiji strašne razmere. Med Srbi in bulgarskimi vstaji v južni Srbiji se bijejo krvavi boji. Veliko srbskih častnikov in uradnikov je pobegnilo v Egipt.

× × ×

DELO MAKEDONCEV.

Sofija, 12. septembra. »L'Echo de Bulgare« poroča, da so zadnji čas neznanci z dinamitom razstrelili železne mostove v okolici Demirkapua in Gradeša v vardarski dolini, kakor tudi mostove blizu postaje Udovo, severno od Gevgelija.

Razno iz vojne.

HRVAT KOT VOJAK.

Zagrebski dopisnik »Grazer Volksblatt«, je govoril z medicincem, ki se je ves čas bojeval na srbskem bojišču, in poroča o Hrvatih kot vojaki tako-le: »Naj mi bo dovoljena pripomba, da je celo med našimi hrvatskimi vojaki, kar se tiče temperamenta, močna razlika. Vojaki varaždinskega in zagrebskega polka so ognjevit, naskakujejo, pripravljeni takoj za napad in se težko pridržijo, če so enkrat v boju, zavoljo česar se mora sovražnik pred njimi ponavadi umakniti, toda pri tem sami precej trpijo. Primeroma čisto drugi so Ličani, naš Jelačičev polk. Mirno in premišljeno skušajo sovražnika zgrabit in uničiti, pri tem pa mislijo tudi nase in izvolijo previdno primerno kritje. Pri tem so trdovratni in jih ni mogoče pregnati. Tudi na teh mladih možeh se vidi, da jim tiči vojaštvo še v krvi in v kosteh, kakor njihovim očetom, nekdanjim vojaškim graničarjem. Tako se oba dela kar najbolje izpopolnjujeta, kar je našemu brigadirju dalo povod, da je rekel: »S pol tucatom korov takih »fest fantov« se postavim nasproti polovici sveta.« Ko smo na povelje generalnega štaba dne 23. avgusta zopet nazaj prekoračili Drino, sem že isti dan stal na straži ob tej reki. Najprej na nasprotnem bregu nismo o sovražniku nič opazili in šele 26. avgusta je bilo opaziti močnejše oddelke od Loznice sem, ki jih je pa naše topničarstvo hitro vrglo nazaj. Že med umikanjem, ki je trajalo od 21. do 23. avgusta, so naše čete napravile tam, kjer smo se hoteli ustaviti, okope in druge naprave za kritje, ki so bile tako dobro in izborno izvršene, da bi sovražniku vzele vse veselje do prodiranja. Razentega smo dobili povelje, da smemo streljati le v skrajni potrebi, da sovražnik ne bo vedel za naše pozicije. Ravnotako je bilo napravljeno taktično umikanje, da bi preslepili sovražnika in ga zvalili v zasedo. Da se je to popolnoma posrečilo, dokazuje dogodek pri Mitrovici, kjer nam je sovražnik nasedel in utrpel znane velike izgube na mrtvih in ujetih. Dne 27. avgusta je otvoril sovražni oddelek ob Drini, prihajajoči od severovzhoda, hud ogenj zoper nas in pri tej priložnosti me je zadela krogla in mi preluknjala levi krajni del pljuč.

V BOJU Z RUSI.

Naš juriš »na nož«. — Rusi slabo streljajo. — Kozaska sulica.

Neki v junaškem boju pri Krasniku ranjeni nadporočnik je o zadržanju naših in ruskih čet o boju podal to-le sodbo. Občutek, ki navdaja tik pred prvo bitko vsakega vojaka, vsled napetosti vseh živcev povzročeno razburjenje je bliskoma izginilo, ko so naši vrli vojaki zagledali prve Ruse. Njihova revna oprema, njihova shujšana zunanost, predvsem pa njihovo zadržanje je v naših vrstah vžgalo bojaželjnost, ki je takorekoč ni bilo mogoče krotiti. Moštva ni mogoče zadrževati, in ko je zapazilo, da so sovražne krogle padale daleč pred nami ali za nami, je začelo napravljati dovtipe. Nekateri so vstali in so hoteli z bajonetom naskočiti. Naskoki z bajoneti (»na nož«!) proti Rusom se zelo izplačajo, ker Rusi pogosto tako zbeže! Pred kratkim, ostrim in tako mojstrsko rabljenim bajonetom imajo grozen strah. Ruski bajoneti so na tri robe in so porabni samo za bodljaje. Naši pa se dajo zelo uspešno izrabljati. Večkrat sem videl, da so sovražne vrste začele teči, ko so zapazile, da naši natikajo bajonete.

Ruska infanterija (pešci) slabo strelja. Zdi se mi, da je vzrok temu pomanjkljiva vaja v streljanju. S tem, da sovražniki ponavadi previsoko streljajo, zadenejo rezerve in štab. Tako si je razlagati, da je toliko višjih častnikov in častniških slug ranjenih. Poljaki (ruski Poljaki) streljajo, čeravno jim vzadi grozijo kozaki, namenoma vedno visoko in če začnejo Rusi bežati, ostanejo, vzdigujejo roke in kličejo v nemškem jeziku: »Feuer einstellen! Nicht schießen!« (Prenehati s streljanjem! Ne streljati!) To povelje iz ust nasprotnika povzroča pri naših kljub resnemu trenutku cele salve smeha.

Kozaki so izborni jezdec in mnogokrat se zapazijo šele pozno, ko se njihovi mali konji iz pustinje vlečejo in jezdecu služijo za kritje pri streljanju. Če pa pride naša konjenica (kavalerija), tedaj kozaki hitro izginejo, tudi če so po številu veliko močnejši. Strašno učinkujejo ostro brušene sulice, pa naši jezdiči so si izmislili posebno taktiko (način boja). V kritičnem trenutku se namreč razdelijo, pustijo sovražnika skozi in napadejo nato z vso silo od strani, nakar se kozaki nasproti sabljam naših skoraj nič ne morejo braniti. Strašen je ta peščnat teren (svet). Ni si mogoče predstavljati, kako utrudljivo je korakanje preko take zemlje in s kakimi težavami se mora boriti zlasti tren (vozarstvo). Celo najlažji vozovi obti-

čijo. Potem morajo nositi živila peš v vrečah (žakljih). Kljub vsem naporom je pa razpoloženje prav dobro. Naši vrli vojaki pojejo, se smeji in šali, ko gredo v boj.

× × ×

RUSKI MAJOR O NAŠIH VOJAKIH.

Uradna »Klagenfurter Zeitung« poroča: A. pl. Ponerteufl, major 1. grenadirskega polka, predsednik združenih športnih društev in mojstrov-borilcev, je dne 8. t. m. popoldne došel kot vojni ujetnik v Pešto. Njegova mati je bila Francozinja. Francoze je oboževal, sedaj pa so ga razočarali. Njegova zunanost je zelo prikupljiva, govori dobro nemško in začenja pogovor z zatrdilom, da je plemenitaš.

»Če objavite moje ime, ne pozabite pristaviti besedo »pl.« Severno od Lvova — je nadaljeval major — je trčil najprej na sovražnika v Moskvi nastanjeni 1. grenadirski polk. Bitka zame ni nič novega, ker sem se bil ves čas v rusko-japonski vojni. Toliko vam pa morem reči, da šele zdaj prav vem, kaj da je vojna. Trčili smo skupaj s hollywoodno pehoto (ogorskimi domobranci). Od ranega jutra do pozno v noč smo se obstreljevali. Tedaj pa začujemo naenkrat pri sovražniku strašen krik in sekundo pozneje so se pred našimi očmi blisketali sovražnikovi bajoneti. Udarili smo drug na drugega. Kaj strašnejšega, kakor boj na nož, si skoro ni mogoče misliti. Če bi se še borila po dva in dva, bi še šlo. Dogaja pa se, da je kdo obkoljen kar od peterih mož.

Naše prve vrste so se že krčile, ko sem stal nasproti nekemu četovodji. Vzdignil je sabljo in jaz sem se začel smehljati. Moje kolajne (medalje), moji naslovi dokazujejo, da sem najboljši borilec v celi Rusiji. Postavil sem se v obrambo, vedel sem, da bom pobil nasprotnika. Tu pa se je zgodilo nekaj čisto nepričakovanega. Moj nasprotnik je s tako silo udaril na mojo sabljo, da se je držal prelomil v dva dela. Glejte, tudi tukaj na moji roki še vidite sledove tistega udarca s sabljo. Skočil sem nazaj v vrsto. Častniki niso mogli več moštva zadržati in začeli smo se umikati. Nismo bežali, ker smo vedeli, da nam hiti na pomoč en cel kor iz smeri K a m i o n k a - S t r u m i l o w a.

Naslednji dan smo izvedeli, da je sovražnik žal ves naš kor uničil. Sovražna infanterija je takoj prenehala z zasledovanjem in je v svoji sredi pustila širok prostor za svojo konjenico. Mi nismo mogli napraviti ampak smo bili prisiljeni sprejeti boj s huzarji. Vse je trajalo le nekaj sekund; proti konjenici ni bilo nič opraviti. Sekali so okoli sebe in vse pomandrali, in ves naš polk se je udal.

Jaz bi sovražniku rad naredil poklone za imenitno ravnanje z nami vojnimi ujetniki. Izjaviti pa moram, da lažejo tisti, ki pripovedujejo, da pustimo naše vojne ujetnike stradati in jih pošiljamo v Sibirijo. Ti, ki to trdijo, lažejo nesramno. Z vsakim junaškim sovražnim vojakom ravnamo tako, kakor Vi z nami. Ujetnike pridržujemo v večjih mestih, kjer res nimajo nobenega povoda za pritožbe.

Pomnožitev črne vojske.

Dunaj, 12. sept. (Kor. urad) Za na bojiščih potrebne nadomestitve, ki so naravna posledica vojnih operacij, je za enkrat v veliki meri poskrbljeno. Vendar pa je dolžnost vojne uprave, da pravočasno poskrbi tudi za mogoče nadaljne nadomestitve, ki presegajo dosedanje izmere. Vsled tega se bodo v bližnji prihodnosti mladeniči, rojeni leta 1894., in črnovojniški obvezanci, rojeni leta 1892. in 1893., v kolikor se je o njih pri naboru v letu 1914. izrekel sklep: odložiti (zurückstellen) — ki torej niso bili niti asentirani niti proglašeni za nesposobne za orožje, podvrženi črnovojnemu naboru. Tisti, ki bodo sposobni za vojaško službo, bodo v času, ki ni daleč, na podlagi črnovojniškega zakona vpoklicani v službo.

Ranjenci v Celovcu.

V c. kr. domobranksko bolnišnico sta še došla: Rez. četovodja Leitner Rudolf, 5., dpp. 4.; Inf. Gombotz Janez, 4., dpp. 4.

V c. in kr. rezervni bolnišnici št. 1.:

C. in kr. vojaška bolnišnica:

Enoletni prostovoljec tit. korp. Swoboda Janez, 14., pp. 17.; Poročnik Ortwein Jožef, 5., dpp. 4.; Praporščak Roßbacher Emil, 15., pp. 17.; Kadet Grientschnig Walter, 16., pp. 17.; Enoletni prostov. tit. korp. Lipnitzki Ivan, 8., pp. 7.; Inf. Tajnšek Alojz, 1/4., dpp. 4.; Inf. Vogelhofer Jožef, 5., d. str. p. 2.; Inf. Tecsán Nikolaj, 2., pp. 50.; Inf. Fedorovič Emil, dpp. 35.; Inf. Jungič Stevo, 1. b. h. pp. 2.; Topničar Dernulovec Milan, 2., d. t. p. 22.; Inf. Kubida Jožef, 3., pp. 95.; Narednik Koschier Jurij, 5/1. dpp. 4.; Korp. Krainer Franc, 2/2. m. str. k. dpp. 4.; Inf. Makovic Miha, 5., dpp. 4.; Lovec Ritsch Matija, p. l. b. 8.; Korp. tit. četov. Ritscher Alojz; Scherian Anton, 1., p. t. p. 9.; Podlovec Außerlechner Ivan, 2., p. l. b. 8.; Korp. Urabl Anton, 12., pp. 7.; Inf. Tillich Jurij, 3., dpp. 4.; Inf. Nagl Jakob, 8., pp. 7.; Inf. Lexer Jožef, 2/2. m. str. k., dpp. 4.; Inf. Brieznik Štefan, 2/2. m. str. k., dpp. 4.; Inf. Filzmaier Jožef, 2/4. str. pušk. odd. dpp. 4.; Inf. Lechner Karl, 14., pp. 7.; Inf. Gollob Janez, 12., pp. 7.; Četov. tit. narednik Wewer Jožef, 6., dpp. 4.; Četov. Schachner Viljem, 1/4. str. p. odd., dpp. 4.; Inf. Platzner Jakob, 5., dpp. 4.; Deset. Flatschacher Mat., 8., pp. 7.; Nad. rez. Seitz Franc, dpp. 4/10.; Des. Wassertheurer Matija, dpp. 4/5.; Topničar Steinbacher Janez, p. t. p. št. 9.; Topničar Neumann Aleš, p. t. p. 9.; Inf. Motschiunig Jožef, pp. 7/6.; Korp. Jožef Wrann, želez. tel. p/3.

Šola pod Križno goro (Westschulhaus):

Inf. Auer Jožef, 12., pp. 7.; Inf. Herg Martin, 1., dpp. 4.; Inf. Knez Anton, 9., dpp. 4.; Deset. Kozun Anton, 10., pp. 58.; Inf. Skidanjak Jurko, 5., pp. 58.; Inf. Jandl Tomaž, 3/1. m. str. t. dpp. 4.; Inf. Pogattitz Marko, 3., dpp. 4.; Črnov. inf. Richter Miha, 9., pp. 19.; Inf. Kwoczka Šimon, 8., pp. 30.; Inf. Dagastuc Janez, 13., pp. 47.; Inf. Granitzer Janez, 1/1. dpp. 4.; Inf. Stromberger Jakob, 1/4., dpp. 4.; Inf. Maritschnig Andrej, 5/2., dpp. 4.; Inf. Pawlik Vazilij, 9. pp. 58.; Korp. Bojtor Lavrencij, 1., pp. 50.; Inf. Marzius Nikolaj, 2., pp. 50.; Inf. Seneczont Mihael, 3., pp. 95.; Inf. Bebuszka Andrej, 3., pp. 95.; Inf. Stimpfl Blaž, 7/3. dpp. 4.; Črnov. inf. Borodej Jedko, 12., pp. 19.; Inf. Novak Andrej, 5., pp. 17.; Des. tit. korp. Avpič Janez, 5., pp. 17.; Des. tit. korp. Japelj Rudolf, 7., pp. 17.; Inf. Dejak Janez, 6., pp. 17.; Inf. Štrukelj Alojzij, 4., pp. 17.; Inf. Descovics Janez, 9. pp. 97.; Inf. Gerstlochner Franc, 4., dpp. 2.; Inf. Kornfeld Jožef, 8., pp. 15.; Lovec Eisenberg Izrael, 1., p. l. b. 18.; Nad. rez. Markut Kilian, 5/2., dpp. 4.; Des. Sablatnig Jurij, 2. maršk. pp. 7.; Korp. Seitschnig Franc, dpp. 4.; Lovec Zangerle Karl, 10., tir. ces. lov. p. 4.; Lovec Löffler Janez, 12., tir. ces. lov. p. 4.; Četovodja Fedrizzi Emil, 5. d. str. p. 1.; Podl. Zanitti Remo, 12., tir. ces. l. p. 4.; Četov. Kampestrini Serafin, 2/2. str. p. odd., d. str. p. 2.; Rez. podč. 1. r. Rupar Ivan, 6., dpp. 26.; Inf. Szklarczyk Lovro, 7. črnov. pp. 19.; Des. Šušteršič Jožef, 12., pp. 17.; Bereznički Mihael, d. or. k. št. 5.; Inf. Windisch Jožef, 1/2. dpp. 3.; Enol. pr. tit. korp. Sawicki Jož., 1/1. dpp. 19.; Des. Martyniszyn Timotej, 8/2., dpp. 35.; Inf. Grienge Friderik, 2. maršk. pp. 7.; Inf. Kogelnik Anton, 8., pp. 7.; Korp. tit. četovodj. Janez Gotthard, 5. pp. 7.; Bat. trobentač Kakesch Karol, p. h. d. 44.; Podl. Dumser Gebhard, 2. m. str. k., d. str. p. 2.; D. str. Loacker Arbogast, 1., d. str. p. 2.; Nad. rez. Žagar Franc, pp. 17.; D. str. Scheidbach Janez, 2. m. str. k., d. str. p. 2. Inf. Pawlin Anton, 2. str. p. odd., dpp. 27.; Četov. Egle Engelbert, 8., črnov. pp. 2.; Inf. Müller Matija, 8., črnov. pp. 2.; Inf. Müller Rupert, 1., črnov. pp. 2.; Des. Muhwitsch Ernst, 14., pp. 7.; Des. tit. korp. Tiefenbacher Lovro, 10., pp. 7.; Inf. Lins Hermann, 8., črnov. pp. 2.; Inf. Matt Tertulijan, 8. črnov. pp. 2.; Inf. Nesensohn M., 4., črnov. pp. 2.; Des. Peretti Franc., 3., črnov. pp. 2.; Topničar Gföller Fr., 1. p. t. p. 9.; Inf. Pfeiffer Ferd., 1., pp. 7.; Enol. pr. tit. korp. Guteša Gorko, 1., pp. 7.; Nad. rez. Sandholzer Ivan, 6., č. pp. 2.; Nad. rez. Niederist Jože, 1. m. str. k., č. pp. 2.; Inf. Fleisch Jan., 4., č. pp. 2.; Inf. Ott Vendelin, 8., d. pp. 2.; Nared. Steiner Jožef, 3. maršk. pp. 7.; Des. Primoschitz Jožef, 8., pp. 7.; Inf. Seppele Janez, 15., pp. 7.; Podl. Holzer Alojzij,

1/10. d. str. p. 3.; Nar. rez. Barbist Jož. 1/4. m. str. k., d. str. p. 3.; Bombardelli Karol, 6., d. str. p. 2.; Walder Jož., 10/1. d. str. p. 3.; Korp. Jöchl Štef. 10/1. d. str. p. 2.; Grimm Janez, 10/1. d. str. p. 2.; Inf. Krampl Fr., 2., dpp. 27.; Staller Anton, 10/1. d. str. p. 3.; Inf. Ivaneč Luk., 8., dpp. 19.; Inf. Gužik Pivto, 11., dpp. 19.; Inf. Hradnik Ivan, 4., pp. 30.; Četov. Schwingshackl Jož. 5., d. str. p. 2.; Inf. Poganitsch Martin, 1/4., dpp. 4.; Drachsl Pavel, 10., d. str. p. 3.; Mikelatti Abraham, 4., tir. ces. l. p. 2.; Inf. Spießberger Mat., 12., dpp. 2.; Top. Kozulek Ivan, 2., p. t. p. 3.; Swoboda Rud., voj. oskrb. Lvov; Črnov. inf. Bennig Jur., 3. ogr. pp. 5.; Puhl Karl, 5., d. str. p. 2.; Nad. rez. Tomažin Peter, 15., dpp. 27.; Inf. Pivovarček Jurko, 3., pp. 58.; Inf. Zorc Fr., 11., dpp. 27.; Topničar Schwarz Martin, 2., p. t. p. 9. Inf. Banikow Fedor, 6., pp. 58.; Inf. Gabrijelčič Alojz 9., pp. 27.; Inf. Hlede And., 7. dpp. 27.; Inf. Marjanovič Jan., 7. bh. pp. 2.; Inf. Vrhovšek Anton, 3., pp. 17.; Inf. Kovačević Nikolaj, 6. bh. pp. 2.; Nad. rez. Kliner Fr., 1., dpp. 4.; Inf. Saržon Vinko, 5., pp. 97.; Ulan Plavšič Blagoja, 2., u. p. 12.; Nad. rez. Podgornik Franc, 1/5. dpp. 27.; Nad. rez. Wiegeler Anton, 2., pp. 7.; Inf. Hafner Janez, 2. maršk. pp. 7.; Top. Lokantschitz Mih., 5., p. t. p. 9.; Des. Kaltenbrunner Karl 10., d. str. p. 3.; Inf. Wilhelmer Anton, 2., dpp. 4.; Inf. Rečuk Berto, 6., pp. 58.; Korp. Skratko Jan., 5., pp. 58.; Inf. Hauptmann Jož., 8., dpp. 4.; Inf. Marchner Karol, 7., dpp. 4.; Inf. Kremoser Fr., 6., dpp. 21.; Inf. Pawlik Metro, 1., pp. 58.; Inf. Samborski Štef., 1., pp. 58.; Inf. Zimon Ivan, 2., pp. 30.; Drag. Schwächla Vaclav, 6., d. p. 7.; Top. Walter Jož., 1., p. t. p. 44.; Inf. Demeder Nestor, 8. dpp. 35.; Zworowski Josip, civilna predvprega; Inf. Schritteser Janez, 4., dpp. 1.

»Waisenhauskosarna«

Četov. Kwantschnig Janez, 2č. p. t. p. 9. Čast. sluga Lechner Kristj., dpp. 4.; Top. Findenig Janez, 1., p. t. p. 9.; Inf. Ranftershofer Pavel, 2. maršk. dpp. 7.; Inf. Benediktoschitz Alb., 2. maršk. pp. 7.; Četov. Puckelsheim Jan., 5/2., dpp. 4.; Enol. prost. tit. korp. Walitzi Aleš, 9. dpp. 4.; Des. Statmann Jur., 2/4. dpp. 4.; Narednik Ripl Jož., 5/3. dpp. 4.; Inf. Jelitsch Jož., 7., pp. 7.; Inf. Pontilli P., 3., pp. 7.; Inf. Mittersdorfer Jož. Inf. Krumpak Fr., 2/1. dpp. 4.; Inf. Mravljak Matija, dpp. 4/1.; Inf. Wister Feliks, dpp. 4/1/5.; Inf. Würger Dominik, pp. 7/13.; Inf. Ozzan Alojzij, dpp. 4/1.; Inf. Unterkofler Jož., pp. 7/2. m. k.; Inf. Blaznik Jurij, pp. 4., str. p. odd. 1/4.; Inf. Grisser Mat., dpp. 4/2.; Braunsteiner Franc, dpp. 4. str. p. odd. 3.; Četov. Uranschek Janez, dpp. 4/3.; Inf. Rauter Edmund, pp. 7/16.; Inf. Granitzer Ivan, dpp. 4.; Top. Motschiunig Avg, t. p. p. 9/3.; Inf. Argenti Peter, pp. 7/3.; Inf. Terpin Tomaž, pp. 7/6.; Inf. Smidovnik Ivan, pp. 17/3. m. k.; Lovec Murke Vrban, p. l. b. 8/1.; Top. Satoc Karol, p. t. p. 9/5.; Inf. Krassnegger Emil, dpp. 4/2.; Inf. Razinger Franc, dpp. 4/2.; Četov. Grafoner Anton, dpp. 4/10. Inf. Tschrieschnig Jernej 7. pp. 7. Inf. Pichler Tomaž pp. 7/5.

Sveta vojska.

ROJAKI, VARUJTE SE VPIJANLJIVIH PIJAČ, NAJBOLJ PA ŽGANJA!

Žganje pogubi jih več, kakor kuga, glad in meč.

Značilno je, da se širi pijanstvo vedno bolj med nižjimi sloji. Ako pogledamo može stare korenine, se jim vidi, da niso v svojih mladih letih obiskovali toliko gostiln, kakor sedanja mladina. Zato so pa ostali zdravi, močni in krepki kljub vsem naporom in trdemu delu. Pitje opojnih pijač je bilo omejeno bolj na premožnejše sloje, ki so pridelovali obilo vina ali ga pa lahko kupovali, da se pri polni čaši — »razveselijo«. Lastnosti višjih krogov se pa kaj rade posnemajo od nižjih stanov in rajši od dobrih se širijo slabe; tako tudi slabost večnega popivanja.

Le pogledajte otroke nekaterih (pametnejših!) premožnih staršev, kako so okroglih lic in polnega stasa. Iz oči jim žari samo veselje in na licih se jim sveti blaga zadovoljnost. Pa ne recite, da so ti otroci zato taki, ker jim ničesar ne manjka. O ne,

vzgoja je prinjih boljša! Dasi starši sami včasih pijejo vino, ga otroci pa nič ne dobijo, ali vsaj (!) prav poredkoma v najmanjših množinah.

Ti otroci ne poznajo torej demona alkohola in tudi ne tobaka; skrbno varujejo vestni starši svoje otroke pred tema sovražnikoma človeštva — in zato so taki otroci lepo rejeni in živahni!

Poglejmo pa nekatere hiše, kjer vlada alkohol. Za Boga! siromaštvo gleda iz vsakega kota. Možu in ženi gleda iz oči obup in strah pred bodočnostjo, oveneli otroci pa stegujejo svoje ročice proseč kruha. — Kjer oče rad srka strupeno vodico, a mati morda nič veliko ne zaostaja, kaj pa naj tam od otrok pričakujemo? Saj gre danes vse le za zgledom! — Ako oče lije žganje v čaj ali črno kavo, se sinček takoj oglasi: »ata, meni tudi!« In če dobi Franček, zakaj bi pa ne dali tudi mali Micki!? In tako postavljajo nevedni starši sami temelj bodoče nesreče lastnim otrokom, ki postanejo navadno še hujši pijanci, nego so nespametni starši sami...

Da, zgodi se, da oče prinese v naročju sinčka v gostilno!! Naroči četrtno vina ali glažek žganjice. Oče si od svojih ust odtrže »sladko« kapljico ter jo uliva v otrokova usta! Kaka vzgoja je to? Umna in poštena mati hrani svojega dojenčka, svoje dete z mlekom ter drugo primerno hrano. Dobijo pa se celó matere, ki že dojenčkom dajejo žganje, češ, »da so bolj tiho in rajši spijo«. Če je žganje zelo škodljivo že odraslemu človeku, koliko bolj še otrokom! Potem se pa nespametni starši čudite, ako imate otroke bebbe in norce!

Zlasti škoduje žganje otrokom na trojen način:

1. s tem že otroka navadite na alkohol, na pitje, in to je naravna pot, da se razvije iz otroka pijanec. Odrasli otrok bo potem vse zapil in še vas pretepal, vi nesrečni starši, toda nikar ne tarnajte, če ste ga s takim krivim postopanjem sami spravili na pot pijančevanja.

2. Škoduje alkoholna pijača, predvsem nesrečno žganje, otroku tudi telesno; leta zaostane v rasti, postane slabokrven in zelo lahko sprejemljiv za razne bolezni; svoje žive dni bo vlačil seboj slabotno telo, ki je zastrupljeno po »šnopsu«.

3. Vsak alkohol, najhujše pa žganje vpliva na možgane, zlasti na mlade, še nerazvite možgane; zato postanejo s šnopsom pitani otroci slaboumni, zabiti ter zelo nagnjeni k raznim hudodelstvom in vsem možnim pregreham.

Ker je žganjepitje v tolikih ozirih nevarno in škodljivo, sramotno in pogubljivo, zato Bog varuj naše družine in njih zarod pred to peklensko kugo!

Zato priporočamo vsem staršem, vzgojiteljem, katehetom in učiteljem kakor voditeljem mladinskih zavodov, naj se zanimajo in skrbijo za mladino tudi v tem oziru; naj zbirajo in vodijo mladino v skupinah »mladih junakov« po vseh naših občinah, župnijah in šolah. Malo težavno bo morebiti to delo, a je hvaležno. O trajnih uspehih na treznostnem polju moremo govoriti šele potem, ko smo večino mladeži pritegnili k organiziranim »mladim junakom«. S tem bomo zavili svojo pot v pravo smer — k splošni treznosti našega rodu; potem bo zacvelo pravo veselje do življenja, zavladala bo zadovoljnost, značaji se bodo dvignili višje, postali bomo močni, da udejstvimo svoje ideale! — Ako želi kdo na Koroškem pojasnil zastran ustanovitve »mladih junakov«, naj se zaupljivo obrne na škofijskega duhovnega voditelja treznostnega gibanja (preč. g. Tomaž Ulbing, župnik v Kazarah, p. Sinčavas.) ali pa naravnost na našo deželno osrednjo uradno pisarno

»Svete vojske« za Koroško v Celovcu,
»Mohorjev dom«,
Vetrinjsko obmestje št. 26.

**Hudodelstvo je, otrokom
dajati žganja!**

Dnevne novice in dopisi.

Kn. šk. »Marijanišče«. Gojenci kn. šk. »Marijanišča« v Celovcu bodo v bodočem šolskem letu nastanjeni v bogoslovnici. Kakor se sliši, se pouk ne bo začel pred 1. oktobrom. Natančni čas začetka se bo naznanil.

Vojni kurat Rozman padel na bojišču. »Grazer Volksblatt« je objavil od očitelca bitke pri Lvovu sledeč dopis: »Pri Golgoryju je dne 27. avgusta padel c. in kr. vojni kurat Valentin Rozman, ko je prihitel na pomoč nekemu hudo ranjenemu, zadet s kroglo v srce. Kljub razobešenemu znamenju »Rdečega križa« Rusi tudi obveznim postajam niso prizanašali in so še na ranjence streljali. Vojni kurat Rozman je bil žrtev tega zločinskega vojskovanja Rusov.« Valentin Rozman je bil rojen dne 13. svečana leta 1871. v Breznici na Gorenjskem in posvečen v duhovnika v Celovcu dne 25. julija 1896. Leta 1905. je bil imenovan za vojaškega kurata. Pred kratkim je spisal za vojaštvo knjigo »Krščanski vojak.« Slava njegovemu spominu!

Vesti o dr. Brejcu. Vsled neke v »Tagespost« in po njej v »Slovincu« ponatisnjene, pa že popravljene vesti se baje širi po deželi govorica, da je gospod dr. Brejc zaprt. Naznanjamo, da to ni res in se nahaja gospod dr. Brejc doma v krogu svoje ljubljene družine.

Grozno zlobno obrekovanje. »Slovenski Gospodar« piše: Poroča se nam iz popolnoma zanesljivih virov, da se je v soboto in v nedeljo širila po mariborskih ulicah med nerazsodnimi ljudmi strašno zlobna vest, ki si jo je mogel izmisliti sam hudič, da Slovenci (die Windischen) niso hoteli streljati na Ruse. To je vnebovpjoča, nezaslišana krivica, ki se godi našim vojakom. Mi pa smatramo za sveto svojo dolžnost, da, ker so se govorice javno širile, tudi javno in odločno proti njim nastopimo ter branimo čast za domovino se borečih in umrlih slovenskih vojakov. Vsa poročila govorijo, da so se slovenski fantje v Galiciji držali kot junaki, borili kot levi in da se niso pred večkrat močnejšim sovražnikom umaknili niti za ped. Svojo kri so domoljubno darovali za domovino, a sedaj pridejo zlobni ljudje, da umažejo njihovo čisto, nad vse dvome vzvišeno čast. Kdor bo še slišal tako žaljivo in zlobno govorico, naj krivce takoj naznani državnemu pravdnistvu. Proti zlobi je potreba nastopati odločno. — To notico ponatiskujemo, ker so brezvestni obrekovalci tudi po Koroškem širili lažnive vesti o 17. (kranjskem) pešpolku, ki se je boril nad vse junaško in vztrajno.

Profesor Podboj padel v boju. Od poizvedovalnega urada smo prejeli vest, da je poročnik Štefan Podboj, v civilni službi c. kr. profesor na celovski gimnaziji, padel v boju dne 31. avgusta. Ko je odhajal na bojišče in se je poslavljajal od svojih prijateljev, je bil izredno veselo razpoložen. Slava njegovemu spominu!

V srbskem ujetništvu. Ljubljanski magistratni uradnik in rezervni častnik gosp. Ciril Tavčar je šel v vojno proti Srbiji in je bil težko ranjen ter ujet. Na veliko veselje svojih prijateljev je pisal zdaj iz Niša pismo, v katerem javlja, kako je ranjen na

nogi. Dopisnica se v glavnem glasi sledeče: »Dragi mi! Naznanjam Vam, da mi je šrapnel prebil in zlomil nogo. Nesreča me je doletela dne 27. avgusta 1914 zvečer. Ker ni bilo naših sanitetov, so prišli Srbi in me odnesli ranjenega v Valjevo in od tod so me poslali v II. rezervno bolnišnico, inženirsko kasarno, soba št. 14 v Niš. Tu trpim sedaj svoje bolečine. Kako bo z nogo, ne vem. Prisrčno Vas pozdravlja vse Vaš hvaležni Ciril. Naslov: Tavčar Ciril, II. rezervna bolnišnica. Niš.«

Vojaško pismo. Neki poročnik je pisal svojim starišem v Celovec to-le od vojaške oblasti cenzurirano pismo z bojišča: Naznanjam Vam, da sem že prejel svinčeni krst in sem le z božjo pomočjo izšel iz njega brez poškodbe. Kako dolgo? Od jutra do večera gromijo topovi in krogle padajo na levi in desni. Vasi so zažigali, prebivalci so zbežali. Celovška artiljerija se drži junaško. Kak je zdaj položaj, Vam seveda ne morem pisati. Bojujemo se pač od ranega jutra do pozne noči. Kampiramo na prostem. Noči so precej mrzle. Če je božja volja, bom še znanprej ohranjen. Mislite večkrat name. Poštne zveze so zelo slabe, ker sedaj nemogoče. Na svidenje! Vaš E.

Djekše. Umrl je 29. avgusta t. l. Janez Puče, posestnik Vrnikove ter oskrbnik Apelnikove in Resenjakeve kmetije. Rajni je bil star šele 42 let. Bil je vzor pridnega, skrbnega gospodarja. Zmiraj doberljiv do ubogih, miren in priljubljen sosed, vesten cerkveni ključar ter blag mož in oče je bil vreden solz ostalih žalujočih. Zvest krščanski veri in svojemu slovenskemu narodu je zaslužil lep sijajen pogreb, ki so se ga udeležili trije duhovniki in mnogo ljudstva iz naših in sosednih krajev. Vrlemu možu blag spomin! — Dne 9. t. m. pa smo pokopali Antona Slamanika, posestnika Cukavnikove in Kobilčnikove kmetije. — Prošnja procesija za srečno avstrijsko zmago se vrši v nedeljo na Marijinega imena iz Djekš na Visoko Bistrico. God Marijinega imena je vpeljan v zahvalo, da so na Marijino priprošnjo pred 231 leti Avstrijci sijajno premagali Turke pred Dunajem. Gotovo nas bo Marija uslišala, ko jo sedaj na ta njen dan prosimo za pomoč v vojski.

Dolina pri Pokrčah. (Patriotična cerkvena slavnost.) Da bi molili za našega presvetlega cesarja Franca Jožefa, za naše vojake, ki bojujejo pravičen boj zoper sovražnike Avstrije in izprosili zmago avstrijskega orožja, je prihitel ljudstvo na Malo Gospojnico iz vseh župnij tinjske dekanije k slavni božji poti Device Marije v Dolini. V dvanajstih procesijah, pod vodstvom domačih čč. gg. župnikov, je prišlo okoli 2500 ljudi k Mariji, pomočnici kristja-

nov in tovarišici žalostnih. Krasen in poljuden patriotičen govor so imeli č. g. dr. Arnejc, ki so poudarjali, da nas Marija v teh resnih časih ne bo zapustila, če se zatečemo pod njeno varstvo in da bo nam gotovo izprosila pri Bogu to, za kar jo danes prav posebno prosimo. Slovesno peto sveto mašo so darovali mil. g. prošt iz Tinj Gregor Einspieler ob asistenci čč. gg. župnikov Antona Kaplana in Franja Šenka. Pri sveti maši so peli vrli tinjski pevci pod vodstvom organista Antona Kebra krasne in ganljive Marijine pesmi. Ob koncu sv. maše je vsa zbrana množica ljudstva z navdušenjem zapela cesarsko pesem. Nato je molila Marija Jernej, dekle iz tinjske župnije, glasno z razločnim glasom »Križev pot ob času vojske«, pri katerem nobeno oko ni ostalo suho. Ob tej priložnosti se je nabrala za Rdeči križ lepa vsota 200 K, katera se je poslala po dekanijskem uradu deželni vladi v Celovec. Tako je ljudstvo in duhovščina tinjske dekanije zopet dejanjsko pokazala svojo zvestobo in neomajno ljubezen do našega presvetlega cesarja Franca Jožefa in do Avstrije.

Svetnavas. (Umor in poizkušeni samoumor.) V soboto, dne 5. t. m., se je pripeljal po železnici na tukajšnje postajo neki rezervist iz Pulja, doma s Češkega. Vstopil je bil na vlak na Žihpoljah, voziti se je pa hotel na Štajersko. Ni imel voznege listka in tudi ne denarja. V Svetnivasi so ga prisilili, da je izstopil ob 5. uri popoldne. Na kolodvoru in v bližnji restavraciji, kjer je spil dva vrčka pive, se je nekako čudno obnašal. Nekaj časa je hodil po cesti gor in dol. Po 7. uri pa gre na postajo, potegne naenkrat nož in prereže železniškemu uslužbencu, ki je snažil svetilko, ne da bi kaj izpregovorila, sapnik in glavno žilo na vratu. Napadeni 26letni Resman Zechner se kmalu zgrudi in izgubi zavest. Medtem pa morilec samemu sebi nareže vrat in obe roki in se tudi zgrudi kmalu zunaj postaje na tla. Okrog obeh sta se trudila kmalu prihitevša zdravnik g. dr. Vetter iz Borovelj in domači g. župnik. Zechner je kmalu umrl, morilec so pa še živega prepeljali v Celovec. Temu se je najbrž zmešalo, po izgubi krvi pa povrnila prava pamet; kajti z znamenji je kazal, da vse razume in obžaluje strašno dejanje.

Brnca. (Vojaška pisma.) 1. »Z veseljem smo voljni dati svoje mlado življenje za ohranitev svoje domovine. In če je božja volja, se bomo zopet združili in se še bolje imeli kakor prej. Vse je v božjih rokah.« tako piše Ivan Napokoj svojemu mlajšemu prijatelju Markovemu Hajnšku. — 2. »Mati, ne imejte prehudo,« piše pridni Živžgovčev Franc svoji dobri materi. — 3. »Molite za nas,« piše drug mladenič svojemu župniku. — 4. »Skrbi za otroke, da nikdar ne bodo pozabili Boga in večnosti,« piše vzoren naš posestnik Franc Mertl svoji ženi. — 5. »Veliko pozdravov iz daljnje tužne tuje dežele Ti pošilja Tvoj zvesti Tebe ljubeči mož. Kako meni gre, boš sama vedela, da ne dobro in kakor se mi poprej še nikdar sanjalo ni. Za postelj imamo hladno zemljico, za odejo mokro meglico. Dosihmal sem hvala Bogu še popolnoma zdrav. Draga, ne jokaj preveč, ampak moli: vsaj prišel bodem še nazaj. — če me svinca in bodala, — Mati božja bo obvarovala,« tako piše priprost mizar Kofler v Žuželčah svoji mladi ženi. — V teh in nebroj sličnih pozdravih se zrcali duša naših slovenskih fantov in mož. Ljubezen do domovine, do matere, do žene in otrok, neomajno zaupanje v Mater božjo, to so ideali, ki navdajajo naše junake. Te ideale ji je vcepila krščanska mati, ta duh je skrbno gojila njih duševna mati, sveta Cerkev, in njeni služabniki, slovenski katoliški duhovniki, tisti duhovniki, katerim veljajo Zveličarjeve besede: »Pride ura, ko bo vsak, ki vas pobje, mislil, da stori Bogu dopadljivo delo.«

Št. Janž v Rožu. (Velika cerkvena patriotična prireditel.) Na Malo Gospojnico smo imeli pri nas veliko slavnost. Tukaj imamo namreč podobo prebl. Device Marije iz turških časov. Vidi se še, kako jo je Turek vsekali po obrazu, potem so jo hoteli sežgati, kar se vidi na zadnjem osmojenem delu. Prišlo jo je ljudstvo prosit za zmago naše armade in za srečno vrnitev naših vojakov. Došle so procesije iz Sel, Borovelj, Slov. Plajberga in Podljubelja. Okoli

4000 ljudi se je zbralo. Potem smo šli v skupni procesiji s podobo Device Marije, katero so nesle hčere Marijine družbe. Po povratku je bila slavnostna sveta maša, katero je imel domači župnik z veliko asisten-co. Na koncu slavnostne maše se je zapela cesarska pesem. To je bila procesija, da je še marsikdo ni videl. Posebna hvala gre čč. gg. duhovnikom, ki so pripeljali svoje ljudi k tej potrebni slavnosti, požarni brambi iz Podsinsjevsi, ki nikdar ne izostane, kadar se gre za čast božjo in slavo cesarske hiše, Marijini družbi, podsinskim devicam in vsem drugim, ki so prišli v tolikem številu pozdravljat šentjanško Devico Marijo. Bog daj, da bi mogli priti drugo leto zopet se zahvaliti za dobroto, ki jih je nam izprosila. s tistimi vred. za katere smo v solzah molili, da bi se zmagovito vrnili iz bojnega polja.

Najnovejša poročila.

ZAKLJUČEK TRIDNEVNE BITKE PRI LVOVU.

Dunaj, 13. septembra. (Kor. urad.) Uradno se poroča:

V bitki pri Lvovu se je posrečilo pri in južno od grodeške ceste postavljenim našim četam po tridnevni težki boji potisniti sovražnika nazaj in zajeti 10.000 Rusov ter mnogo topov.

Tega uspeha pa ni bilo mogoče izkoristiti, ker je naše severno krilo pri Ravaruski ogroženo od velikanske sovražne premoči in ker prodirajo nove ruske čete tako proti armadi generala Dankla, kakor tudi v ozemlje med to armado in med lvovskim bojnim poljem.

Vsled zelo velike sovražne premoči je bilo potrebno naše, že tri tedne neprestano hrabro se bojujoče armade zbrati na ugodni točki in jih postaviti za nadaljne operacije.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höffern, generalmajor.

POROČILA »SLOVENCU« IZ GLAVNEGA VOJNEGA STANA O ZADNJIH BOJIH NA SEVERU.

Boji so ustavljeni.

Vojni poročevalski stan, 13. septembra. (Brzjavka našega vojnega poročevalca.) Ko se je naša lvovska skupina umaknila v okolico Grodeka in se tam zbrala, je zavzela v ponedeljek pri grodeški glavni cesti, 2 km od Lvova, ofenzivo in s tem pričela drugo bitko pri Lvovu.

Med tem ko je ofenziva na jugu napredovala, se je zbrala proti armadi generala Dankla pri Lublinu velikanska ruska premoč, enako tudi proti armadi Auffenberga pri Ravaruski, kamor se je obrnila glavna sila ruske armade.

S tem je bilo naše severno krilo ogroženo in naša ofenziva pri Grodeku, ki je pokazala že lepe uspehe, zadržana.

Boji so ustavljeni. Naše čete se zbirajo. Rezultatov še ni mogoče pregledati.

Ruska premoč šteje mnogo divizij po 16 bataljonov z artiljerijo, ki ima kolosalne zaloge municije. Ruske čete dobivajo še vedno ojačenja. Naše čete imajo vtisek, da stopi na mesto, kjer je bilo postreljenih 10 Rusov, 20 drugih. Kljub temu se drže čudovito hrabro in opravljajo dela, ki skoro niso v človeških močeh.

Tretji kor ima znatne izgube, vendar se drži naravnost sijajno. Naš položaj ni rožnat, pa tudi ne obupen, ker je mogoča dobra defenziva.

Vojni poročevalski stan, 13. septembra. (Brzjavka našega vojnega poročevalca.) V veliki bitki pri Lvovu so se naše čete, med temi tudi naš tretji kor, po tritedenskih neprestanih bojih bojevale z brezprimerno požrtovalnostjo. Vojni poročevalci, ki so bili navzoči pri bojih, so polni hvale o naših rojakih.

Grodek leži ob železniški progi, ki pelje iz Lvova proti Przemyslu, kakih 20 kilometrov jugozahodno od Lvova. Okoli Grodeka je več jezer. V brzjavki je omenjeno, da so avstrijske čete 2 km od Lvova pričele z ofenzivo. Mogoče je v brzjavki pomota, mogoče je pa tudi, da so naše čete prišle že tako blizu Lvova. Ves svet se čudi naši hrabri armadi, ki ne omaga proti tako velikanski premoči Rusov. Kakih 50 km severno od Grodeka in ravno toliko severno - zahodno od Lvova blizu ruske meje leži Ravaruska,

kjer se je borila Auffenbergova armada. Brzjavka našega vojnega poročevalca pravi, da je bila ta armada ogrožena, ker so Rusi z velikansko silo vdrlili na ozemlje med Ravarusko in Lvovom. Vsled tega ni bilo mogoče izkoristiti uspehov, ki jih je dosegla naša ofenziva pri Lvovu.

RUSKA ARMADA V VZHODNI PRUSIJI POPOLNOMA PORAZENA.

Berolin, 13. septembra. (Kor. urad.) Veliki glavni stan poroča: Armada generalnega polkovnika pl. Hindenburga je po večdnevni bojih popolnoma porazila rusko armado v vzhodni Pruski.

Ruska armada beži popolnoma razpršena. Dosedaj so Nemci zajeli najmanj 150 topov in 20.000 do 30.000 ujetnikov.

FRANCOZI BRANIJO VSAKO PED ZEM-LJE PRED PARIZOM.

Berolin, 13. septembra. Rimska »Tribuna« poroča, da so se boji vzhodno od Pariza pričeli prejšnjo nedeljo in se neprenehoma nadaljujejo na 250 kilometrov dolgi črti. Na obeh straneh je okoli poldrugi milijon vojakov. Nemško desno krilo pod generalom Kluckom se je utrdilo v dolini Granmorina južno od reke Marne. Njegovi opirališči sta na zahodu Meaux, na vzhodu Vitry. Severno od Vitry je stala armada generala Brüllowa, med Rheinsom in Argonne pa armada generala Hausena. Dva francoska armadna zbora se nahajata južno od Sezanne in Vitryja, njihovo desno krilo se opira na črti Verdun — Toul — Epinal. Na glavni črti se bore štirje francoski armadni zbori. Francoski poveljnik French je nameraval ogroziti desno krilo generala Klucka, da bi potem lahko naskočil njegove pozicije. Kluck je spoznal to namero in hotel desno krilo ojačiti. Med tem so ga pa napadle pariške čete in ga prisilile, da se je umaknil.

Berolin, 13. septembra. Vojni poročevallec »Berliner Tageblatt« poroča, da se boji pri Parizu nadaljujejo.

»Frankfurter Zeitung« poroča, da je boj pri Parizu strašno resen in da Francozi branijo vsako ped zemlje do zadnje kapljice krvi.

VELIKA BITKA MED FRANCOZI IN NEMCI.

Berolin, 14. septembra. (Kor. urad.) Uradno se poroča: Na zahodnem bojišču so dovedle operacije, o katerih se podrobnosti še ne morejo objaviti, do bitke, ki stoji za Nemce ugodno. Vse po sovražniku z vsemi mogočimi sredstvi razširjene, za nas neugodne vesti so neresnične.

Darovi.

IV. izkaz darov, poslanih slovenskemu pomožnemu komiteju v Celovcu.

Zbirka občine št. Danijel:

Č. g. Franc Božič, župnik, 20 K; gg. Luka Viternik, učitelj, 4 K; Lorenci Jakob, organist, 1 K; Miha Kumprej, posestnik, 1 K; Osvald Stohsler, posestnik, 1 K; Jožef Potočnik, posestnik, 1 K; Neža Pečnik, 1 K; Apolonija Neureiter, posestnica, 1 K; »Družba« v št. Danijelu, 1 K 52 vin.; gg. Franc Klander, 1 K; Maria Marin, 1 K; »Zbirka« v št. Danijelu, 1 K 10 vin.; gg. Jakob Senica, 1 K; »Zbirka« v št. Danijelu, 2 K 60 vin.; gg. Marin Peter, 1 K; Marin Franc, 1 K; Jurij Kramolc, 1 K, vsi v št. Danijelu; Andrej Kaizer, 2 K; Simon Sonjak, 2 K; Jožef Potočnik, 5 K; Peter Koroš, 2 K; Valentin Koroš, 2 K; Aleks Potočnik, 1 K; Leopold Vogovnik, 1 K; Ulrich Kolman, 1 K; Janez Filip, 1 K 20 vin.; Matevž Ratz, 1 K; Jožef Feimut, 1 K 50 vin.; Peter Hace, 70 vin.; Katarina Leskovec, 1 K; Miha Kert, 1 K; Marija Arnold, 1 K; Miha Sonjak, 1 K; »Zbirka«, 80 vin.; Primož Kert, 2 K; Maria Kert, 1 K; Janez Kert, 1 K, vsi v Jamnici; Matevž Škrubej, 4 K; M. Tratnik, 2 K; Ana Mört, 2 K; Franc Wauch, 2 K 30 vin.; Lovrenc Vogel, 2 K; p. d. Rebernik, 1 K; Ivan Krivograd, 1 K; Primož Tominec, 60 vin.; Frančiška Gostenčnik, 40 vin., vsi v Suhem Vrh; Jožef Sekalo, 2 K; Blaž Sekalo, 1 K; Pavel Mravljak, 1 K; Pongrac Kobovec, 1 K; Smrečnik Jakob, 1 K; »Zbirka«, 38 vin., vsi v Strojni. Skupaj 92 K 10 vin. Anton Pelnař, župnik, št. Štefan na Zili, 10 K; Hranilnica in posojilnica, št. Štefan na Zili, 20 K; Jožef Arnejc, Ledenice, 4 K; Sturm Anton, župnik, Brdo pri Šmohoru, 10 K; posl. Fr. Grafenauer, 5 K; Pavel Wallner, tesarski moj-

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

uraduje vsak dan, izvemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

ster, 4 K; Anton Warmuth, posestnik, 4 K; Vinko Poljanec, župnik, Škocijan v Podjuni, 50 K; nabira v cerkvi v Škocijanu v Podjuni, 50 K; Slov. kat. izobraževalno društvo v Guštanju, 5 K; občina Globasnica, 30 K; Matej Weiß, administrator, Loče pri Beljaku, 20 K; darovanje v cerkvi v Ločah pri Beljaku na cesarjev rojstni dan, 11 K; Gregor Einspieler, prošt v Tinjah, 10 K; Marija Kos, št. Tomaž pri Celovcu, 1 K 60 vin.; Jožef Tavšič, p. d. Breznik, v Drazovesi, 20 K; Miha Keber, p. d. Šlosar, Harče, 1 K; Slov. izobraževalno društvo, Globasnica, 5 K; Ferdinand Krajger, župan, Globasnica, 5 K; Jernej Pšeničnik, župnik, Globasnica, 10 K; Matej Ražun, župnik, št. Jakob v Rožu, 10 K; po g. župniku M. Ražunu: Dekliška Marijina družba v št. Jakobu v Rožu, 40 K in št. japonski župljani, 50 K; zbirka g. župnika Fr. Premru v Možici: Fr. Ovnič, 2 K; N. Brezovnik, 2 K; Gutenberg, šolarka, 1 K; Praper, p. d. Enci, mati, 10 K; Premru Pavla, šolarka, 40 vin.; cerkveno darovanje, 56 K 42 vin.; Stopar Helena, 10 K; Anton Hribar, 10 K; Marija Hamun, 1 K; Kresnik, 60 vin.; Oderlap, 2 K; Gutenberg Mar., 20 K; Šumah Iv., šolar, 1 K; Ana Šumah, šolarka, 1 K; Jože Šumah, 2 K; neimenovan 50 K; Fr. Premru, župnik, 13 K 60 vin.; Žgur Kristina, 5 K. Skupaj 188 K 2 vin.

Vabilo

na

letni občni zbor Šentjakobske posojilnice v Rožu

ki bo

v nedeljo dne 20. septembra 1914 ob 3. uri
popoldne v »Narodnem domu« v št. Jakobu.

SPORED:

1. Poročilo o reviziji.
2. Poročilo o letnem računu.
3. Razdelitev čistega dobička in dovolitev nagrad funkcionarjem.
4. Volitev odbornikov in pregledovalcev računov.
5. Slučajnosti.

O pomba: Ako bi ob 3. uri občni zbor ne bil sklepčen, se pol ure pozneje vrši drugi občni zbor, ki glasom pravil sklepa brez ozira na število udeležencev.

Odbor.

Trgovina

z mešanim
blagom

v kakem
prometnem

kraju, kjer ni velike konkurence, se po ugodnih pogojih prevzame, in je nekoliko zemljišča. Cenjene dopise pod „A. K. 23“ na upravnštvo „Mira“. Za ekspedicijo je priložiti znamko.

U zalozi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Razlaganje cerkvenega leta (Slovenski Goffine).

Priredil msgr. Valentin Podgorc.

Mehko vez. K 4.—, za družnike K 3.—, po pošti 40 vinarjev več. — Trdo vez. K 5.40, za družnike K 4.—, po pošti 40 vinarjev več.

Slovenici, podpirajte „Mir“ z inseriranjem!

POZOR!

Odda se

veliko gostilniško obratno podjetje na Koroškem

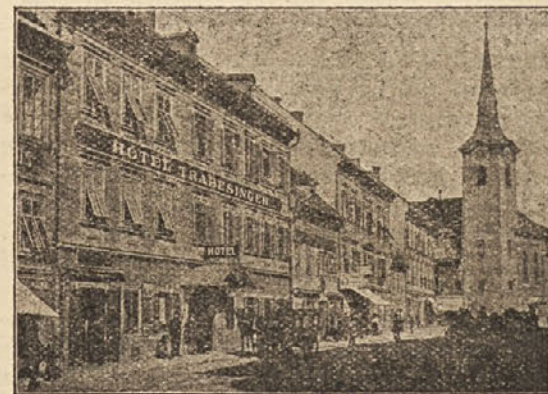
s 1. oktobrom 1914 pod ugodnimi pogoji v najem. Pojasnila daje upravnštvo lista »Mir« v Celovcu.

Edino slovensko narodno trgovsko-obratno podjetje

Hotel Trabesinger

v Celovcu, Velikovaška cesta št. 5.

Podpisano vodstvo hotela Trabesinger se vljudo priporoča vsem velenjenim slovenskim in slovanskim gostom-potnikom, ki prenočujejo ali za več časa ostanejo v Celovcu. V hotelu se dobe lepe, snažne sobe po primerni ceni; nudi se izborna kuhinja in zajamčeno pristna in dobra vina iz Slovenskih goric. Gostom-abstinentom se postreza z raznimi brezalkoholnimi pijačami. Na razpolago je tudi kegljišče poleg senčnatega vrta, pozimi toplo zakurjeno. V hotelu Trabesinger dobite vsak dan, posebno pa ob sredah zvečer, prijetno slovensko družbo. Slovenski potniki in rodoljubi, slovenski romarji, ustavljajte se samo v edini slovenski gostilni »Hotel Trabesinger« v Celovcu, kjer boste vedno dobro postreženi. — Za mnogobrojen obisk se priporoča

vodstvo hotela Trabesinger.

Knjigoveznica Družbe sv. Mohorja v Celovcu

Delo trpežno in okusno.

Vetrinjsko obmestje (Viktringerring) 26

Cene zmerne.

opremljena z najnovejšimi stroji z električnim nagonom

se priporoča za vsa v stroko spadajoča dela od preproste do najfinejše izpeljave.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavica K 8,000.000.

Rezervni fondii okroglo K 1,000.000.—.

Denarne vloge na
knjižice se obre-
stujejo po

4 1/2 %

od dneva vloge
do dneva vzdiga.
Rentni davki
plača banka sama.

Kolodvorska cesta 27, v lastni hiši.

Zamenjuje in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavelje. Eskompt in incasso menic. Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spiljetu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Denarne vloge v tekočem računu obrestujejo se:

po dogovoru od 4 1/2 % naprej.